

Arrest

nr. 53 565 van 21 december 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 15 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MICHOLT en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 9 augustus 2009 het Rijk binnen en diende op 10 augustus 2009 een asielaanvraag in. Op 24 augustus 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Chinese nationaliteit te beschikken, tot de Tibetaanse bevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit het district Nyagchuka in de prefectuur Kandze, provincie Sichuan.

U verklaarde dat de Chinese overheid op 6 juli 2009 een vergadering in uw dorp belegde waarbij er werd gevraagd uw vingerafdrukken te plaatsen op een document wat zou betekenen dat u tegen de Dalai Lama bent. U weigerde dit en hebt vervolgens de vergadering vroegtijdig verlaten. U bent dan rechtstreeks gevlucht naar een nomadenplaats in de bergen. De volgende dag heeft uw moeder u daar opgebeld om te zeggen dat de politie was langs geweest bij u thuis en dat ze naar u op zoek waren. De dag nadien werd u door uw vader naar Chengdu gestuurd waar u verbleef bij de broer van uw moeder. Deze laatste besliste dat u beter kon vluchten naar het buitenland en regelde voor u een smokkelaar. Op 9 augustus 2009 reisde u met een vals paspoort van Chengdu naar een andere, voor u onbekende, Chinese luchthaven. Daar moest u overstappen om vervolgens naar Frankrijk te reizen. Van daaruit ging u per trein naar België waar u op 10 augustus 2009 asiel aanvraag bij de Belgische overheid. U legde ter staving van uw asielaanvraag een Chinese identiteitskaart en enkele foto's van uzelf in China voor.

B. Motivering

Na het gehoor door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), dient te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van Vluchteling niet kan worden verleend. Ten eerste stelt het CGVS vast dat uw verklaringen niet in overeenstemming zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier (zie blauwe map). Uit die informatie blijkt dat u in de Volksrepubliek China over een eigen paspoort beschikte, in tegenstelling tot wat u zelf verklaarde (zie gehoorverslag CGVS p.7). U verklaarde nooit over een eigen paspoort te hebben beschikt. U verklaarde dat u met een vals paspoort reisde op een andere naam (zie gehoorverslag CGVS p.6). Echter, uit de informatie waarnaar hierboven al is verwezen, blijkt dat u met uw eigen paspoort een visum voor Polen is uitgegeven (zie blauwe map). Aldus bestaat het vermoeden dat u legaal en met uw eigen paspoort en een Pools visum naar Europa reisde alvorens in België asiel aan te vragen. Dit vermoeden wordt bevestigd door het gegeven dat u bij uw aankomst in België dadelijk uw identiteitskaart kon voorleggen (zie administratieve dossier). Het feit dat u het hebben van een eigen Chinees paspoort en een Pools visum hebt verzwegen, wijst erop dat u op intentionele manier hebt getracht de Belgische asielinstanties te misleiden. Immers, het afleggen van correcte verklaringen aangaande het al dan niet bezitten van een eigen paspoort, alsook de omstandigheden van de vlucht uit het land van herkomst zijn elementen die cruciaal zijn voor een correcte beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Door het verzwijgen van dergelijke pertinente gegevens wordt de oprechtheid van uw asielaanvraag en uw algehele geloofwaardigheid op ernstige wijze ondermijnd. Tot slot dient te worden opgemerkt dat u door het niet voorleggen van uw persoonlijke, legaal paspoort de Belgische asielinstanties niet in staat stelt om uw werkelijke reisroute en –wijze te achterhalen én om na te gaan of u sinds u het paspoort werd uitgereikt al dan niet het land in en uit reisde. Omdat u op deze manier niet duidelijk maakt onder welke omstandigheden u gedurende bijna anderhalf jaar voor uw vertrek in de Volksrepubliek China hebt verbleven én onder welke omstandigheden u het land verliet, maakt u het de Belgische asielinstanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op uw werkelijke leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming en op het feit of u bij een eventuele terugkeer naar uw land een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming meent te moeten koesteren. Uit dit alles dient te worden besloten dat u niet enkel de vluchtelingenstatus maar ook de subsidiaire beschermingsstatus moet worden geweigerd. U bent in het bezit van een originele Chinese identiteitskaart en enkele foto's van uzelf in Tibet. Deze documenten, die uw persoonsgegevens aantonen de welke hier niet ter discussie staan, vermogen bovenstaande appreciatie niet te wijzigen. U bent niet in het bezit van enig begin van bewijs betreffende de door u voorgehouden asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u een partner zou zijn van Tsering Wangmo, een vrouw van Tibetaanse origine die erkend is als vluchteling in België.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen,

een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich in een *“EERSTE MIDDEL: IN HOOFDORDE”* op de *“SCHENDING VAN ARTIKEL 1, A, 2° LID VLUCHTELINGENVERDRAG; SCHENDING VAN ARTIKEL 48/3 VREEMDELINGENWET; SCHENDING VAN ARTIKEL 69 VREEMDELINGENWET”*.

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ziet niet in hoe verzoeker de schending kan aanvoeren van artikel 69 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) nu dit artikel werd opgeheven.

2.3. Waar verzoeker zich in een derde onderdeel van het tweede middel beroept op de *“schending van de materiële motiveringsplicht”* zal het beroep vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.4. De aangevoerde hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur houdt in dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen. Het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren (RvS 15 februari 2007, nr. 167.853; RvS 23 juni 2005, nr. 146.472). In casu blijkt dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 24 september 2009 werd gehoord, een vragenlijst opmaakte en indiende, en dat hij nogmaals uitgebreid werd ondervraagd op het Commissariaat-generaal op 6 augustus 2010, waarbij hij werd bijgestaan door zijn advocaat. Derhalve heeft verzoeker ruimschoots de kans gehad zijn standpunt uitvoerig uiteen te zetten en aanvullende stukken neer te leggen en kan een schending van de hoorplicht niet worden aangenomen.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker legde zijn originele identiteitskaart voor maar zijn verklaringen over zijn paspoort zijn manifest gelogen. Verzoeker hield initieel vol geen paspoort te hebben, terwijl uit objectieve informatie uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker een eigen paspoort had en een Schengenvisum verkreeg bij de Poolse ambassade in China. Pas na confrontatie met de informatie in de bestreden beslissing, geeft hij in het verzoekschrift toe China legaal en met een eigen paspoort te hebben verlaten samen met elf andere Tibetanen. Hij beweert op aanraden van derden, namelijk andere asielzoekers, gelogen te hebben. Verzoeker is zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Verzoeker kan overigens bezwaarlijk de CGVS verwijten niet met de informatie over het paspoort en Schengenvisum te zijn geconfronteerd nu hij bewust heeft gekozen daaromtrent informatie achter te houden wanneer tijdens het CGVS gehoor uitdrukkelijke vragen werden gesteld over zijn reisdocumenten. Daarbij werd hij zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen.

3.1.1. Verder dient te worden benadrukt dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is, maar een administratieve en de rechten van verdediging niet onverkort van toepassing zijn op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonde hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing dat een bestuurlijk karakter heeft. Dit kan derhalve niet dienstig worden ingeroepen.

3.2. Verzoeker stelt vervolging te vrezen door de Chinese autoriteiten nadat hij tijdens een dorpsvergadering weigerde zijn vingerafdruk op een brief te plaatsen waarin hij de Dalai Lama zou afvallen en tevens omwille van zijn audiëntie bij de Dalai Lama in Polen.

3.3. Verzoeker toont niet aan dat tijdens dorpsbijeenkomsten gevraagd wordt schriftelijk te bevestigen de Dalai Lama af te vallen. Noch toont hij aan dat dit tot systematische vervolging zou leiden. Verzoeker legt bovendien geen begin van bewijs van zijn beweringen neer, noch van de weigering de Dalai Lama af te vallen, noch van zijn vroegtijdig vertrek op de vergadering. In tegendeel uit zijn verklaringen blijkt dat verzoekers familie geen specifieke problemen kenden met de Chinese autoriteiten (zie gehoorverslag CGVS, p. 4) en verzoeker op 21 juli 2009, dus nadat zijn problemen met de Chinese overheid waren begonnen, zonder enig probleem naar de Poolse ambassade in Peking reisde, een Schengenvisum verkreeg en hij op volstrekt legale wijze China verliet. Hieruit kan bezwaarlijk enige problemen met de Chinese autoriteiten worden afgeleid. Bovenstaande vaststellingen ondergraven dan ook de waarachtigheid van zijn problemen, laat staan vervolging.

3.4. Verzoeker legt een foto neer om zijn audiëntie bij de Dalai Lama aan te tonen. Deze foto toont echter louter verzoekers aanwezigheid aan tijdens een toespraak van de Dalai Lama in Polen, maar geenszins zijn beweerde audiëntie noch de daaruit afgeleide hypothese van de bekendheid hiervan bij de Chinese autoriteiten.

3.5. Verzoeker had geen politieke of religieuze problemen met de Chinese autoriteiten bij zijn vertrek uit China. Hij maakt evenmin aannemelijk dat hij, of zijn familie, thans persoonlijke problemen kennen met de Chinese overheid. De Raad ziet dan ook niet het nut van de bewering dat verzoeker *“nooit enig verblijfsrecht in een derde land heeft gehad of kunnen krijgen (o.a. Nepal)”*. Verzoeker toont evenmin aan waarom hij naar een derde land zou moeten gaan. De verwijzing naar een arrest Raad van State wordt niet nuttig aangevoerd nu verzoeker geenszins een gegronde vrees voor vervolging door de Chinese autoriteiten aannemelijk maakt, laat staan omwille van een (vermeende) politieke overtuiging.

3.6. De algemene mensenrechtenrapporten en artikelen volstaan niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Voorts ondersteunen de voorgelegde foto's uit China en Tibet op zich niet de beweerde vervolging, noch dat verzoeker persoonlijk geïsoleerd wordt door de Chinese autoriteiten. Het neergelegde geboortecertificaat toont tot slot enkel aan dat verzoeker in België vader is geworden.

3.7. Ten slotte blijkt geenszins uit de bestreden beslissing dat *“de ware toedracht van de zaak, het asielrelaas én de absolute onmogelijkheid van verzoeker om terug te gaan naar zijn land van herkomst, genegeerd wordt”*. Immers verzoeker heeft niet enkel flagrant zijn plicht tot medewerking geschonden, hij maakt niet aannemelijk persoonlijke problemen te hebben met de Chinese autoriteiten en toont evenmin aan in de negatieve aandacht te staan van zijn overheid.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In een *“TWEEDE MIDDEL”* beroept verzoeker zich *“IN SUBSIDIAIRE ORDE”* op de *“SCHENDING VAN ARTIKEL 48/4 A OF B VREEMDELINGENWET. SCHENDING VAN ARTIKEL 3 E.V.R.M. SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT”*.

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

4.3. Verzoeker geeft terecht aan dat de situatie in Tibet niet voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, c vreemdelingenwet en er geen gewapend conflict aan de gang is. Hij meent anderzijds *“dat terugkeren*

naar China voor mensen van Tibetaanse origine niet zonder een reëel risico voor ernstige schade in de zin van: a. doodstraf of executie; b. foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing” is. Hij voegt bladzijdenlange Engelstalige teksten toe (zie p. 7 tot 20 verzoekschrift) die onvertaald zijn, noch nuttig worden toegelicht tenzij de loutere korte beweringen dat China de Tibetaanse cultuur niet erkent en de Dalai Lama ziet als een vijand. De Raad ziet dan ook niet hoe dergelijke beweringen in casu aantonen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zou lopen te meer nu verzoeker geen problemen met zijn overheid aantoonst en zelf verklaart dat hij, als Tibetaan die zijn cultuur respecteert, nooit problemen had met de Chinese overheid, althans niet vóór zijn vermeende vluchtmotieven waar geen geloof kan worden aangehecht. Verzoeker is legaal vertrokken uit China. Hij toont dan ook niet aan dat hij niet het recht zou hebben terug te keren naar China. Verzoeker toont geen politieke vervolging aan, noch stond hij in de negatieve aandacht van de Chinese autoriteiten. Hij maakt dan ook als Chinees staatsburger geen vrees aannemelijk.

4.4. De verwijzing naar een arrest van de Raad van State wordt niet nuttig aangevoerd nu verzoeker geenszins een gegronde vrees voor vervolging door de Chinese autoriteiten aannemelijk maakt, laat staan omwille van een (vermeende) politieke of religieuze overtuiging.

4.5. Tot slot wat betreft de verwijzing in het verzoekschrift naar “het voorafgaande van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van Europa van 29 april 2004”, dient te worden vastgesteld dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewenste effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 verstreek op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK

